

[Finansministeren.]

beregningsmåde at tage en procent af den pris, hvortil varen sælges til forbrugeren. Det ærede medlem sagde, at det syntes han ikke jeg kunne være bekendt, men jeg har ikke tænkt mig at drage parlamentariske eller politiske konsekvenser af denne paragraf.

Til det ærede medlem hr. Steen skal jeg sige, at vel ingen i denne sal ikke har sympati for det nordiske samarbejde og det nordiske samkvem. Jeg kan ikke i øjeblikket overse, hvilke vanskeligheder der kunne opstå, hvis vi lod rejser til de andre skandinaviske lande indtage en særstilling, men skal blot pege på, at vi i den europæiske økonomiske samarbejdsorganisation er gået ind for princippet om ikke-diskrimination i vore økonomiske forhold til de forskellige europæiske lande, som er medlemmer af denne organisation, og jeg er tilbøjelig til at tro, at en særbehandling af de skandinaviske rejser ville komme i strid med dette princip. Jeg kan iøvrigt ikke tro, at denne afgift på rejsevaluta skulle få nogen nævneværdig betydning for det skandinaviske samarbejde. Dertil tror jeg at det er altfor grundfæstet.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Den højtærede minister sagde, at jeg ikke var deltager i det, der foregår her i salen i aften. Mener den højtærede minister, at han helst er fri for oppositionens medvirken i dansk lovgivning?

Rager: Jeg takker den højtærede minister for de udtalelser, han fremsatte, og som på nogle punkter var delvis tilfredsstillende.

Hvad angår spørgsmålet om finansministerens bemyndigelse til at fritage for omsætningsafgift, mente ministeren, at det måtte da parlamentarisk og demokratisk set være tilfredsstillende for mig, når ministeren hæftede med sit ansvar. Ja, men der er jo blot det, at jeg ikke altid får at vide, hvad det er, ministeren hæfter for. Hvad er det, der foregår? I et eller andet tilfælde sker der en fritagelse; den pågældende, der har fået fritagelsen, skal nok tie stille; ingen andre får det at vide. Det er derfor jeg ønsker, man skal sikre sig, at afgiftsfritagelser kommer ind for en noget større kreds, en kreds, der har noget nærmere berøring med denne forsamling, nemlig for finansudvalget, og jeg ville mene, at selvom det nu ikke står i loven, og selvom jeg ikke ved min afstemning heller skal drage konsekvensen af, at det ikke står der, så ville det klæde ministeren, hvis ministeren ved administratio-

nen af bestemmelsen, hver gang der var et tilfælde, ville gå til finansudvalget. Så undgår vi faren for, at nogen kan tro, at der foregår noget forkert bag de lukkede døre. Vi må jo være klar over, at der er en uhyre skarp kritik af vor administration. Jeg tror, den i masser af tilfælde er ganske uberettiget, men der er tilfælde, hvor den kan være berettiget, og vi, der sidder her, må alle være interesserede i at skabe sådanne tilstande, at kritikken, mistænksomheden bliver mindst mulig. Det gør vi ikke med paragraffer af den art.

Om § 34, stk. 2, i forslaget om omsætningsafgift siger den højtærede minister: ja, men når sagen tages tilbage, er den anklagede dog fri. Nej, det er ikke det samme, at en sag tages tilbage. Man har en juridisk vending om henlæggelse af en sag „på grund af bevisets stilling“, men det er noget helt andet at blive virkelig frikendt. Det ville heller ikke have været unaturligt, om man havde sagt, at den anklagede skulle give sin sanktion til, at sagen blev taget tilbage. Jeg håber, at den højtærede minister, når dette er påpeget, i de tilfælde, hvor sådanne forhold skulle komme frem, vil gøre sin indflydelse gældende, så at sagen ikke forsvinder fra domstolen, hvis den anklagede ønsker, at den skal fortsætte. Jeg tror, at dette vil være rigtigt.

Den højtærede minister var utilfreds med en bemærkning, jeg havde gjort, da der var tale om det nævnt, hvoraf to medlemmer skulle være dommere, og mente åbenbart, at jeg her var gået tjenestemændenes ære for nær. Hvis jeg skulle have gjort det ved min udtalelse, vil jeg beklage det, men jeg tror ikke, jeg har gjort det. Det står for mig således, at tjenestemandsmoralitet er anderledes end handelsmandsmoralitet, end andre juristers moralitet, end bøndermoralitet o. s. v. Der er en vis moralitet indenfor de forskellige klasser. Det er givet, at dommere må have tjenestemandsmoralitet, og derfor mener jeg, det er urigtig, at man, når sådanne sager skal bedømmes, hvori tjenestemænd har truffet afgørelsen, som det udtrykkeligt er fastsat, anvender to dommere, altså to tjenestemænd. Dette kan aldrig være noget angreb på tjenestemændenes hæderlighed eller nogen kritik med hensyn til, at de ikke skulle bestræbe sig mest muligt for at gøre deres arbejde godt. Det tvivler jeg ikke om, men jeg tvivler om, at befolkningen i almindelighed og de, der kommer for denne Ribberret, vil være helt tilfredse med det.

Så er der spørgsmålet om de 17,64 pct. Ministeren sagde, at han kunne ikke forstå,